

- என பாலய காலத்து வாழ்வு இந்த வன்னிமண்ணில் தான் கழிந்தது. சும்ணதாஸ் பாஸ்பைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு முக்கிய உண்மையைக் கற்றுத் தான் வணேட்டும். வன்னிமண்ணில் நாங்கள் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் எங்கள் வீட்டிற்குருகில் ஒரு சிங்கள பாஸ்குடும்பம் இருக்கத்தான் செய்தது. அந்த பாஸ்குடும்பத்தவர்கள் நாங்கள் அம்மண்ணிற்குப் போவதற்கு முன்பிருந்தே அம்மண்ணுடன் பிணைந்து வாழ்ந்து வந்தவர்கள். எங்களுடன் நெருங்கிப் பழகியவர்கள். சுகதுக்கங்களில் பங்கு பற்றியவர்கள் ஒருமுறை எங்கள் வீட்டிற்குருகிலிருந்த குளமொன்றில் மழ்கும் தறுவாயில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த என்னையும், சாந்தா என்ற சிங்கள இளஞ்சுவையையும் துணிச்சலுடன் காப்பாற்றியவர் அந்த சிங்கள பாஸ்தான். நாங்கள் 70களில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி விட்டோம் அதன்பிறகு எங்களிற்கும் அவர்களிற்கும் மிடையிலிருந்த தொடர்பு விடப்படும் போனது. 1983 இலிருந்து மாறிவிட்ட நாட்டு நிலமையைத் தொடர்ந்து, தமிழ் மக்களின் போராட்டம் கன்னற்றெய்த தொடங்கி விட்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில் விடுதலையைக் காக்கப் போராடும் அமைப்பொன்றினால் அந்தச் சிங்கள பாஸ்குடும்பமே முற்றாக அழிக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டனே. யார் செய்தார்கள்? ஏன் செய்தார்கள்? வழக்கம்போல் பலவிதமான வதந்திகள், ஊகங்கள். அந்த சிங்கள பாஸ்தான் 'சும்ணதாஸ் பாஸாக' இக்கதையில் உருப்பெற்றிருக்கின்றார். நான் இன்று உயிருடன் இருப்பதற்குக் காரணமானவர் அந்தச் சிங்கள பாஸ். அதனை என்னால் ஒரு போதும் மறக்க முடியாது.

என் பாலய காலத்து வன்னிமண் அனுபவங்களையெல்லாம் வதைத்து நாவலொன்றினை 'வன்னிமண்' என்னும் பெயரில் எழுதியிருந்தனே. என வன்னிமண் அனுபவங்களையெல்லாம் விபரிக்கும் 'வன்னிமண்' நாவலில் எம் அயலவரான சிங்கள பாஸுடனான அனுபவங்களையும் விபரித்திருந்தனே. அது 'தாயகம்' (கனடா) சஞ்சிகையில் தொடராகத் தொண்ணூறுகளில் வெளியானது. அந்நாவல் தமிழகத்தில் குமரன் பப்ளிஷர்ஸ் வெளியீடாக வெளியான 'மண்ணின் குரல்' நாவற் தொகுப்பிலுமுள்ளது. அண்மையில் 'வன்னிமண்' நாவலை வாசித்தபோது அதிலுள்ள பகுதிகள் சிலவற்றைத் தனியாகப் பிரித்துத் துச்சிற்சிறுகதையாக, குறுநாவலாக ஆக்கலாமென்று தோன்றியது. அதன் விளைவே 'சும்ணதாஸ் பாஸ்' என்னும் இக்குறுநாவல். சிறுகதைகள்,

குறுநாவல்கள் நாவல்களாக உருப்பெற்றுள்ளதை அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கே நாவலொன்றிலிருந்து குறுநாவலொன்று தோன்றியுள்ளதைக் காண்பீர்கள்.

இந்நாவல் தொடராக வளையான காலகட்டத்தில் எழுத்தாளர் மாலன் அவர்கள் கனடா வந்திருந்தார். அச்சமயம் அவருடன் உரையாடியிருக்கின்றனே. அப்பொழுது அவர் கஹிய கஹறொன்று இன்னும் நின்னைவிலுள்ளது. அது 'தமிழ் எழுத்தாளர் எவராவது தமிழர் அமைய்புகளால் பாதிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களைப்பற்றி எழுதியிருக்கின்றார்களா?' அப்பொழுது அவ்விதமான எனது நாவலொன்று 'தாயகம் (கனடா)' சஞ்சிகையில் வளையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று கஹறினதைத் தனே. ஆனால் கஹறவில்லை. உண்மையில் இவ்விதம் வேறுதமிழ் எழுத்தாளர்கள் யாராவது எழுதியுள்ளார்களா என்பது தெரியவில்லை. அவ்விதம் எழுதாவிட்டால் எனது 'வன்னி மண்' நாவலே போராட்டச் சமூகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட சிங்களக் குடும்பமொன்று பற்றியும் முதன் முதலாக விபரிக் கும் நாவலென்ற முக்கியத்துவத்தையும் பெறுகின்றது. - வ.ந.கிரிதரன் -

1.

சிந்தனையில் மிழ்கிவிடும் போதுதான் எவ்வளவு இனிமையாக, இதமாக விருக்கின்றது. மெல்ல இலசோகப் பறப்பதுபோல் ஒரு வித சுகமாகக் கட்டவிருக்கின்றது. எனக்கு இன்னமும் சரியாக ஞாபகமிருக்கின்றது. 1963ம். ஆண்டு மாரிகாலம் தொடங்கி விட்டிருந்தது. எனப்பெற்றோர் இருவருமே ஆசிரியர்கள். அப்பா ஆங்கில வாத்தி, அம்மா தமிழ் டீச்சர். இருவரிகுமே வவூனியாவிற்கு மாற்றலாகியிருந்தது. அம்மாவிற்கு வவூனியா மகாவித்தியாலயத்திற்கும் அப்பாவிற்கு நகரிலிருந்த இன்னமொரு பாடசாலகைக்கும் மாற்றல் உத்தரவா கிடைத்ததுமே அப்பா முன்னதாக வவூனியா சென்று, வாடககைக்கு வீட்டு அமர்த்திவிட்டு வந்திருந்தார். வீட்டுச் சாமான்களையெல்லாம் ஏற்றி வர ஒரு லொறியை ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அப்பா லொறியுடன் வர, நானும் அம்மாவும் அக்காவும் தம்பியும் மாமாவுடன் சோமர் செட் காரொன்றில் வன்னி நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது எனக்கு வயது ஐந்துதான். அந்தப் பயண அனுபவம் இன்னமும் பசுமையாக நெஞ்சில் பதிந்து கிடக்கின்றது. முதன் முதலாக பிறந்த இடத்தை விட்டு இன்னமொரு இடத்திற்கான பயணம். நெஞ்சில் ஒருவித மகிழ்ச்சி, ஆர்வம் செறிந்து கிடந்தது. கார்பரந்தன்தாண்டியதுமே வளையும், வாணுமாகத் தெரிந்த காட்சி மாறிவிட்டது. சூற்றிவரப் படர்ந்திருந்த காணகத்தின் மத்தியில் பயணம் தொடங்கியது.

வன்னி மண்ணின் அழகு மெல்ல மெல்ல தலகைகாட்டத் தொடங்கிவிட்டது. மரங்களிலிருந்து செங்குரங்குகளும், கறுத்த முகமுடைய மந்திகளும் எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டன. பல வேறு விதமான பட்சிகள் ஆங்காங்கே தனெப்படத் தொடங்கி புதிய சமூகமும், காட்சியும் என நெஞ்சில் கிளர்ச்சியை ஒருவித ஆவலை ஏற்படுத்தின. பயணத்தை ஆரம்பித்த பொழுது இருண்டுகொண்டிருந்த வானம், இடையிடையே உறுமிக் கொண்டிருந்த வானம், நாங்கள் மாங்குளத்தைத் தாண்டியபொழுது கொட்டத் தொடங்கிவிட்டது. பவே மழை அடைமழை என பார்களே அப்படியொரு மழை, சமூகம்

எங்கும் இருண்டு, 'சோ' வனென்று கொட்டிக்கொண்டிருந்த மழையில் பயணம் செய்வதே பெரும் களிப்பதைத் தந்தது. அன்றிலிருந்து கொட்டும் மழையும் அடர்ந்த காண்கமும் பட்சிகளும் எனக்குப் பிடித்த விடயங்களாகிவிட்டன. ஓவ்வொரு முறை மழை பொத்துக் கொண்டுவரும் போது, விரிந்திருக்கும் காண்கத்தைப் பார்க்கும் போதும், அன்று முதன்முறையாக வன்னிநோக்கிப் பயணம் செய்த பொழுது ஏற்பட்ட அதவேதமான கிளர்ச்சி, களிப்பு கலந்த உணர்வு நெஞ்சு முழுக்கப் பட்டிருந்தது வருகின்றது. பரோனந்தத்ததைத் தந்து விடுகின்றது.

நாங்கள் வவுனியாவை அடர்ந்த பொழுது பயோட்டம் போட்டாக் கொட்டிக் கொண்டிருந்த வானத்தின் கோரம் குறைந்து விட்டிருந்தது. நாங்கள் செல்லவேண்டிய பகுதிக்கு பெயர் 'கூர்மண்காடு'. வவுனியா நகரிலிருந்து, ஒன்றரை மலைத் தொலைவில் மன்னார் வீதியில் அமர்ந்திருந்தது. இன்று அபிவிருத்தியடைந்துவிட்ட பகுதி ஆனால் அன்றோ நாலாறு வீடுகளையும், ஒரு பெரிய பண்ணையையும் கொண்ட காடு. படர்ந்த பகுதி. கண்டிப்பிப்பதுதான் கஷ்டமாகவிரும்புந்தது. காரணமன்னார்தோட்டின் கரையோரம் நிறுத்திவிட்டு, யாரும் தன்புகின்றார்கள் என்று பார்ப்பதற்காக மாமா காரை விட்டிறங்கினார். சிறிது நேரம் ஒருவரையுமே காணவில்லை.

"இந்தப் பெயர்க்காட்டுக்குள்ளை போய் உன்றபுரூஷன் வீட்டைப் பார்த்தாரே" என்று சலித்தபடி காரைநோக்கி மாமா திரும்பத் தொடங்கியபோதுதான் அந்த மனுஷனைக் கண்டோம். கூடும்பி, சறம், இடும்பில் அகன்ற பெல்ட் சிரித்த சந்தளிப்பான முகம். எனக்கு அந்த மனிதனின் தோற்றம் வித்தியாசமாக விரும்புந்தது. ஆச்சரியமாகவிரும்புந்தது. முதல் பார்வையிலேயே பிடித்தும் விட்டது. அவர்தான் சும்ணதாஸ பாஸ்.

மாமா தான் முதன்முதலில் வீட்டிற்குள் நுழையச் சின்றார். சின்றவர் "அக்கா இங்கை பாரணை" என்றபடி துள்ளிக் குதித்தபடி ஓடிவந்தார். எல்லோரும் ஏதோ ஒன்று பதறி விட்டோம். வறூ ஒன்றுமில்லை புடயைனொன்று உண்டமயக்கத்தில் கதவருகில் மயங்கிக் கிடந்திருந்தது. சும்ணதாஸ பாஸிற்குச் சிரிப்பாக விரும்புந்தது. அருகிலிருந்த மரக்கட்டையொன்றை எடுத்து அடித்துப் போட்டு, ஒருபுறத்தில் போட்டாக் கொளுத்தினார். வன்னி மண்ணில் இந்தப் பாம்புகளிற்கு மட்டும் குறைவையே இல்லை. இரத்தப் புடயைன், கண்ணாடிப்புடயைன், நாகம், பச்சைப்பாம்பு, தண்ணிப்பாம்பு, வெங்கணாந்தி, மலைப்பாம்பு என்று பலவறூ வகையான பாம்புகள்! பறநாகம் பற்றிக் கட்ட அவ்வரீர் மக்கள் அடிக் கடி கததைத் துக்கொள்வார்கள்.

2.

அன்று தொடங்கிய சும்ணதாஸ பாசுடனான நம்பு நாங்கள் வவுனியாவைவிட்டு மாற்றலாகி மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் செல்லும் வரையில் பத்து வருடங்களாக நீடித்தது. சும்ணதாஸ பாஸ் 1953லிருந்தே அப்பகுதியில் வசித்து வருவதால் நன்றாகத் தமிழ் பேசுவார். இருந்தாலும் எம்.எஸ்.பெர்னாண்டோவின் குரலின் ஓரத்தில் இடையிடையே ஒலிக் குழம் அந்த மழலதைத் தமிழ் சும்ணதாஸ பாஸின் குரலிலும் ஒலிக் கத்தான் செய்தது. அந்தக் காலக் கட்டத்திலேயே சும்ணதாஸ பாஸ் ஒரு முற்போக்குவாதியாகத் தான் காட்சியளித்தார். அவரது மனைவி நந்தாவதிக்கு ஏற்கனவே முறை தவறிய தொடர்பொன்றினால் உருவான பெண்குழந்தையொன்று இருந்தது. சும்ணதாஸ பாஸ் அந்த பெண்குழந்தைக்கு எந்தவிதக் குறையும் திரியாமல் தான் பார்த்து வந்தார்.

அந்தக் குழந்தை மல்லிகாவிற்கு எங்கள் வயதுதான். மனைவி நந்தாவதி கிட்ட ஒரு நிரந்தரத் தொய்வு நோயாளிதான். சும்ணதாஸ் பாஸ் மனைவி நந்தாவதியின் மலேமும் குழந்தை மல்லிகா மலேமும் அளவு கடந்த அன்பையே வதை திருந்தார்.

இவர்கள் தவிர ரஞ்சிற் என்ற ஒரு இளைஞனும் சும்ணதாஸ் பாசுடன் சரேந்து வலே சயெது வந்தான். அவன் வசித்தது அவர்களுடன் தான். சும்ணதாஸ் பாஸ் வீட்டிலேயே மரவலே சயெவதற்கான சகல வசதிகளையும் வதை திருந்தார். அப்பகுதியில் இருந்தவர்களுக்கும் மலிவான விலையில் தவேயான மரத் தளபாடங்களையெல்லாம் சும்ணதாஸ் பாஸ் தான் சயெது கொடுத்து வந்தார். ஓய்வான நரேங்களிலெல்லாம் சும்ணதாஸ் பாஸ் எங்களுடன் குழந்தைகளைப் போல் ஆடிப்பாடி விளையாடவும் தயங்குவதில்லை. இன்னமும் என்காதுகளில் அவர் ஒருமுறை சொல்லித்தந்த பாடலொன்றின் வரிகள் ஒலிக்கின்றன.

"தவளகைக்குஞ்சுகள் என்ன விநோதம்
ஆடிப்பாடி ஓடி என்ன விநோதம்"

இப்படியொரு தமிழ் பாட்டு ஏற்கனவேயிருந்ததா எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சும்ணதாஸ் பாஸ் இந்தப் பாட்டை ஒரு விதமழலைத் தமிழில் பாடிச் சொல்லித் தரும் போது கடைபற்றிக் ஆசையாகியிருக்கும். இனிமையாயிருக்கும்.

3.

நாங்கள் முதன் முதல் சினைப்பொழுது கும்மண்காடும் அபிவிருத்தி குன்றியதொரு பிரதேசமாக இருந்தது. அண்மையில் பட்டாணிச்சுப்புளியங்குளமென்று ஒரு குளம், மாரியில் தாமரைகள் பித்தலுக்குலுங்கி அழகாகத் தெரியும். குளக்கட்டில் பாலகைகள், வீரகைகள் நிழல்தந்துகொண்டிருந்தன. குளத்தின் மறுபுறத்தே வயல்வெளி விரிந்து கிடந்தது. நீர்க்காக்கங்கள், மீன்கொத்திகள், ஆலாக்களென்று எந்த நேரமும் பல்வறூ வகையான பறவகைகளின் வாசஸ்தலமாக அக்குளப்பகுதி காட்சியளித்தது. குளத்தின் இரு பகுதிகளில் பட்டிக்கட்டுக்கள் கட்டி வதை திருந்தார்கள். மாரியில் குளம் பொங்கினால் வழிவதற்கேற்ற வகையிலான அணைமாதிரிக் கட்டி வதை திருந்தார்கள். ஜப்பான் மீன், விரால் மீன் என்று பல்வறூ வகையான மீன்களோடும் தண்ணீர்ப்பாம்புகளும் அடிக் கடி காணப்பட்டன.

குளத்திற்கு முன்பு கும்மண்காட்டிற்குச் செல்லும் பாதையை அண்டியதாக ஒரு மயானம். முஸ்லிம்களிற்குச் சொந்தமானதொரு மயானம். அந்த மயானத்தசைச் சூற்றியும் காடும் பரந்து கிடந்தது. முதன்முதலாக அப்பகுதிக்கு வந்தபோது அம்மாவிற்கு மனது சிறிது சரியில்லாததாக யிருந்ததை உணர்ந்தனே. போதாதற்கு இதுவறூ அவ்வின் கலக்கத்ததை அதிகப்படுத்திவிட்டது. அதுவும் பளரணமி நாட்களில் இந்தச் சூடலையிலிருந்து நரிகள் ஊளையிடும் போது, நள்ளிரவில் படுக்கையில் புரளும் போது கிட்ட ஒருளவு நடுஞ்சு கலங்கத்தான் சயெயும். எனக்கோ மூதற் பார்வையிலேயே அப்பகுதி பிடித்துப் போய் விட்டது. மரங்களிலிருந்து ஆங்காங்கே 'தாட்டன் குரங்குகள்' என்று அப்பகுதி மக்களால் வரணிக் கப்படும் கரூமிஞ்சிக் குரங்குகளைத் தெரிந்தன. அவை அடிக் கடி கொப்புகளில் தாவிக்கொண்டன. அவற்றை ஆர்வத்துடன் பார்த்தனே.

பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்திருந்த கரூங்காலி மரங்கள், பாலமை மரங்கள், மூதிரை மரங்கள்

எனக்குப் பிரமிப்பதைத் தந்தன. ஆரம்பத்தில் கலக்கத்ததைத் தந்தாலும் போகப்போக அம்மாவிற்கும் அப்பகுதி பிடித்துப்போனது. மூதன் மூதலாக சூமண்தாஸ் பாஸ் வழிகாட்ட நாங்கள் வாடகைக்கு அமர்த்தியிருந்த வீட்டை அடையத்தோது நான் அடையாத அனுபவங்கள் இன்னமும் என நெஞ்சின் ஆழத்தே பசுமையாகப் பதிந்து போய்க் கிடக்கின்றன. மன்னார் ரோட்டிலிருந்து காட்டினாடா சினை மண்பாதை முடியும் இடத்தில் நான்கு வீடுகள் மட்டுமேயிருந்தன. அதில் நாங்கள் பார்த்திருந்தது மூதலாவது வீடு.

பெரிய வளவின் நடுவில் அமர்த்திருந்த ஓடு வயேந்த வீடு. வளவில் கோவலைப் பழ மரமொன்றும், மூரூங்கைகள் சிலவும், மூள் மூரூங்கையொன்றும் காணப்பட்டன. அதைத் தவிர 'தகர' என அழைக்கப்படுகின்ற ஒருவிதமான பற்றையாக வளராமல் சிபி, மூழுவளவையும் மட்டிப் படர்ந்து கிடந்தது. வீட்டிற்கு முன்பாக, அடர்ந்த காடா படர்ந்து கிடந்தது. புதியவர்களான எங்கள்கைக் குரங்குகள் சில ஆவலுடன் பார்த்துவிட்டுக் கொப்புகளில் குதித்துக்கொண்டன. மரஅணிலொன்று துள்ளிப் பாய்ந்தது.

4.

எங்கள் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை மலைத் தொலைவிலிருந்தது. ஓவ்வொரு நாளும் காலையும் மாலையும் 'நடராஜா'தான். அப்பா பிடித்த பாடசாலையை நகரின் இன்னுமொரு பகுதியிலிருந்தது. நானும் அக்காவும் தம்பியும் அம்மா பிடித்த பாடசாலையில் தான் படிக்கத் தொடங்கினோம். தாய்க்கோழி குஞ்சுகளைக் கட்டித் திரியிற மாதிரி, அம்மாவைச் சூற்றிப் பள்ளிக்கூடம் சென்று வருவது ஒரு சுவாரஸ்யமான அனுபவம். பாடசாலை செல்லும் வழியில் குளங்கள் வயல்களென்று பசுமையெழித்துக் கிடந்தது. அதிகாலையே நேரத்தில், மலையிலிருந்து கதிர்வெள்ளம் தண்மையில் நடந்து செல்வதே சுகமானதொரு அனுபவம்.

எங்கள் வீட்டின் முன்புறத்தில் றோசா, மல்லிகை, காசித்தும்பை, கனகாம்பரம், செவ்வந்தியென்று அக்கா ஒரு பிந்தோட்டமே போட்டு விட்டிருந்தார், பின்வளவில் கிணற்றிற கண்மையில் பாகல், கத்திரி, பிச்சணி, மிளகாய், புடலங்காய் தக்காளி, அவரை என்று சின்னதொரு காய்கறித் தோட்டம் அம்மா போட்டிருந்தார். ஓவ்வொரு நாளும் விடிய பள்ளிக்கூடம் போவதற்கு முன்பு நான் தண்ணீர் வார்ப்பது வழக்கம். தண்ணீர் வாரக்கூடம் போது தனைக் குடிக்க வராமல் சிறிய கரிய தனை சிட்டுக் களிரண்டை விடும்படி பார்ப்பது, வாசல் அருகிலுள்ள மரத்தில் வந்து அடிக் கொழுதரம் வாலையாட்டும் கொண்டை விரிச்சான் குருவிகளைப் பார்த்து வியப்பது. இந் தக கொண்டை விரிச்சான் குருவிகளிற்கு நீண்ட கரிய வால்கள் வாலின் அடிப்புறத்தில் வால் இரண்டாகப் பிளந்து கிடக்கும். ஓவ்வொரு முறை மலையிலிருந்து சப்தமும் போது வாலையொன்று அசைக்கத் தவறாத குருவி. அழகான மஞ்சளில் கர்ப்புக்கோடுகள் இடையிடையே படர்ந்த மாம்பழத்திக் குருவிகளிற்கும் பஞ்சமில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகமாக காணப்பட்ட காகங்களிற்கும் குயில்களிற்கும் தான் பஞ்சம், காகங்கள் இல்லாதபடியால் தான் குயில்களிற்கும். பஞ்சம், குயில்கள் தானே காகக் கூடுகளில் களவாக முட்டையிடும் பட்சிகள். ஆனால் செண்பகங்கள், குக்குறுபான்கள் நிறையவேயிருந்தன. பருந்துகளிற்கும் குறையில்லை. கொவ்வை மரமிருந்ததால் கிளிகளிற்கும் பஞ்சமில்லை. பருந்தினத்ததைச் சேர்ந்த இன்னுமொரு பறவை ஆலா. ஆனால் இவையெல்லாம் போல் கோழிக் குஞ்சு அதிகம் பிடிப்பதில்லை. கூடுதலாக குளத்ததைச் சூற்றியமீன் பிடிப்பதற்காகத் திரிவதற்கைக் கண்டிருக்கின்றன.

நீ ர்க் காக்கங்கள் அதிகாலை அல்லது மாலை நரேங் களில் குளங் களை நோக் கி, விண் ணில் நிரைநிரையாகப் பறப் பதைப் பாரக் கவணே டும் . மிக நரே த் தியாக அல்லது V வடிவில் அல்லது நரே க்கோட் டில் பறப் பதற்கு எங் கு தான் பழகினவோ? குளம் நோக் கி கொக் குகள் , நாரகைள் , மீ ன் கொத் திகள் என்று படயைடுக் கும் பறவகைள் பலவிதம் .

இவ்வை தவிர இன் னுமிருவகையான பறவகைள் சுவாரஸ்யமானவை ஒன்று ஆட் காட் டிப் பறவை இவ்வை காட்களில் வடே டகைக் குப் போகும் மனிதர் களை மிருகங் களிற் குக் காட் டிக் கொடுத் துவிடும் . ஆட் களைக் காட் டி விடுவதால் வந்த பெயர் தான் ஆட் காட் டியாம் . இவ்வைப் பற ஒரு கதகைட் டிச் சொல் வார் கள் . இவ்வை சதா சந்தகேத் துடன் வாழும் பறவகைளாம் . மரங் களில் தடிங் குவதில் லையாம் . தடிங் கும் போது மரம் அவற்றின் பாரம் தாங் காமல் மூறிந் துவிட் டாலென்ற தற்பாதுகாப் பு நடவடிக் கை தான் . தரையில் தான் படும் பின்மாம் அப் பிப் படுக் கும் போது வானை நோக் கிக் கால்களை விரித் தபி மல்லாக் காகத் தான் படும் பின்மாம் . தற் செயலாக, நித் திரையாயிருக் கும் போது வானம் இடிந் துவிட் டால் தாங் கிப் பிடித் து விடலாமல் லவா? சரியான சந்தகேராமன் தான் போங் கள் . மற்றது ஊர் லாத் திப் பறவகைள் . இவ்வை மரத் தில் தங் கி நிற்ப்து வகை அபிர் வம் . எந் நரேமும் ஊரை உலாத் தியபி திரிவதால் வந்த பெயர் தான் ஊர் லாத் தி . இவ்வை தவிர காட்கை, கவூதாரி, காட் டுக் கோழி, மணிப் புறா என்று பல வறே பிரிவுகள் . தோட் டம் தவிர கோழிகளும் வளர் கத் தொடங் கினோம் . கோழிக் குஞ் சுகளை பரூந் திடமிருந் தும் மரநாய் கள் , கீ ரிகள் , நரிகளிடமிருந் து பாதுகாப் பாதுதான் பெரிய சிரமம் . ஒரு முறை பெரிய வறை லகைக் கோன் சவேலென்ற கழுத் தைப் பிடித் து இரத் தம் முழுவதையும் உறிஞ் சிவிட் டு மரநாயொன்று போட் டுவிட் டிருந் தது . மரநாயைப் பொறுத் தவரையில் இரத் தகைக் குப் பிப் பதோடு சரி . ஆனால் இந் த நரிகளை எனக் குக் கொஞ் சம் கிடப் பிடிப் பதேயில் லை . அடிக் கடி சந் திக் கருகிலிருந் து சூடலையைக் கடந் து செல் லும் போது நாலநை து ஒரு குழுவாகக் கடந் து காட் டினுள் செல் லும் போது சிலவளை எங் களை ஒருவித் தார் வை பாரக் கும் . அவற்றின் அந் தப் பார் வை எனக் குக் கொஞ் சம் கிடப் பிடிக் காது . நயவஞ் சகமான பார் வை, நுநிசியில் சூடலையிலிருந் து ஊளையிடுவதாலும் அவற்றை எனக் குப் பிடிப் பதில் லை . எங் கள் வீ ட்டு வளவில் முயல் வளைகளும் நிறைய இருந் தன . ஆனால் முயல் களைப் பகலில் காண முடியாது . அவ்வை இரவில் தான் வளையில் வரும் போலும் . ஆனால் சில வளை அவற்றைக் கண்டிருக் கின்றன . மண்ணிறம் கலந் த சிறிய குழி முயல் கள் , இலசோக் இரூட் தத் தொடங் கியதும் வேளவால் கள் பறக் கத் தொடங் கிவிடும் . ஆந் தகைள் ந்துக் களும் நிறையிருந் தன . ஒவ் வொரு நாளும் பள்ளிக் குப் போகும் போது வீ தியிலுள்ள மின் சார வயர் களில் அகப் பட்டக் கருகிக் கிடக் கும் வேளவால் களை அடிக் கடி காணலாம் . அவற்றின் சிறிய கால்கள் பெரிய உடலைத் தாங் கும் . பலமற்றவை மறே கம் பியில் கால்களைப் பற்றித் தலைக் கீ ழாகத் தொங் க முயலும் போது அடூத் த கம் பியில் உடம் பு பட்டிவிட் டால் அதோகதிதான் . பாரக் கப் பாவமாயிருக் கும் . இவ்வை தவிர வீ ட்டுவளவில் தும் பிகள் , வண்ணத் துப் பிச் சிகள் நிறையவேயிருந் தன . வண்ணத் துப் பிச் சிகள் எத் தனையோ வகைகள் , இரவில் விண் ணெல் லாம் நட சத் திரங் கள் கொட் டிக் கிடக் கும் . மரங் களைச் சூறி மின் மினிகள் செயற்கை வளிச் சம் தந் தபி படந் து கிடக் கும் .

இரவென்றால் எனக் குப் பிடித் தமான பொழுதுபோக் கு . ஈஸிசரேில் படுத் திருக் கும் அப் பாவின் சாறத் ததைத் தொட டிலாக் கி, நட சத் திரங் கள் கொட் டிக் கிடக் கும் வானத் தைப் பாரத் து மயங் கிக் கிடப் ப்து . அப் பா நட சத் திரங் களைப் பற்றி, செயற்கைக் கோள்களைப் பற்றி, சிலவளைகையில் வானக் கீ றிச் செல் லும் எரிகற களைப் பற்றியெல் லாம் அலுக் காமல் சலிக் காமல் விளக் கம் தருவார் .

இன்னுமொரு விசயம். இந்தப் பல்கிகள், யாழ்ப்பாணத்தில் சிறிய பல்கிகளைத்தான் காணலாம், ஆனால் இங்கு எங்கள் வீட்டில் இரண்டு விதமான பல்கிகளிருந்தன. ஒன்று வழக்கமான சிறிய பல்கி, ஆனால் இன்னுமொன்றோ பெரிய புள்ளிகளிட்ட சிறிது கராமையான பல்கி. காட்டுப்பல்கியென்று கற்றுக்கொண்டார்கள். இந்தக் காட்டுப்பல்கி பார்ப்பதற்குச் சிறிது பயங்கரமாக இருக்கும். இவ்வைதவிர வீட்டைச் சுற்றி அடிக் கடி உடும்புகள், அறண்கைகள், ஓணான்கள், தரேகைகள், தவள்கைகள் என்று பலவற்றுவிதமான உயிரினங்கள் வளைய வந்தன.

எங்கள் வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டுதான் சும்ணதாஸ் பாஸின் வீடு. சும்ணதாஸ் வீட்டு வளவில், எங்கள் வளவிற்கு காகப் பா மரமொன்றிருந்தது. அந்த மரத்தையைச் சுற்றி எந்நேரமும் சிங்குரங்குகளைக் காணலாம். குரங்கு வதைத்து வித்தை செய்பவர்கள் கொண்டு திரிவது இந்த வகைக் குரங்கைத்தான். குரங்கைப் பற்றி நினதைத்தும் தான் ஞாபகம் வருகிறது பாம்பாட்டிகள். இந்தப் பாம்பாட்டிகள் குறிசொல்லும் குறவர்கள், குட்குட்ப்பகை காரர்கள், பொய்க்கால் குதிரைவதைத்து ஆட்டங் காட்டும் பொம்மலாட்டக் காரர்கள் இவர்களில்லாம் குறையேயிருந்ததில்லை. ஒருவர் மாதிரி ஒருவர் வந்து கொண்டேயிருந்தார்கள். இவர்களில்லாம் வாழ்விற்கு ஒருவித களையை இனிமையை ஊட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

5.

இச்சமயத்தில் வவுனியா நகர பொலிஸ் நிலையத்தையச் சுற்றி "சகோவரோ இளைஞர்களிடமிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையாக மணம்மட்டைகள் ஆங்காங்கே போடப் பட்டிருந்தன. ஒருமுறை இம்மணம்மட்டைகளை வடிக் கை பார்த்தபடி வந்துகொண்டிருந்தபோது, வவுனியா நகரசபை மைதானத்தில் மீண்டும் ஹலெிகொப்டர்கள் வந்திருக்கின. 'சப்மெஷின் கண்களூடன் சிங்களச் சிப்பாய்கள் நகரசபை மைதானத்தையச் சுற்றியிருந்த கழிவுநீர் செல்வதற்காக வட்டப்பட்டிருந்த கால்வாய் பகுதிக் குள் மறந்து நின்ற போதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைப் பலப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். முதன்முதலாக என் வாழ்வில் 'சப்மெஷின் கண்களைப் பார்த்தது அப்பொழுதுதான். அன்றிலிருந்து புரட்சி அடக்கப்பட்ட காலம் வரை அடிக் கடி புகையிரத நிலையங்களில், வீதிகளில், சிங்களச் சிப்பாய்கள் 'சப்மெஷின் கண்களூடன் திரிவதைப் பார்ப்பது பழக்கமாகிவிட்டது. ஒரு சில சமயங்களில் மெஷின் கண்கள் பொருத்தப்பட்ட திறந்த ஜிப்புகளில் சிங்களச் சிப்பாய்கள் செல்வார்கள். அவர்களை அவ்விதம் பார்ப்பது எங்களிற்கொரு வடிக் கையான அனுபவம். எந்தவிதப் பயமும் எங்களிற்குறே பட்டதில்லை. அவர்களும் தமிழர்களூடன் அன்பாக, இயல்பாக நடந்துகொண்டார்கள். சிங்கள இளைஞர்கள் விடயத்தில் மட்டும் எச்சரிக்கையாக, சந்தக்கேத்துடன் நடந்துகொண்டார்கள். இந்த சப்மெஷின் கண்களைப் பற்றி நடுநாள் எனக்கொரு சந்தக்கேமிருந்தது. இதன் குழலைப் பற்றி துள்கைகள் பல்கொண்டதொரு பகுதியிருக்கும். குளிர்தன் மையைத் தருவதற்காக ஆனால் அந்தக் காலக் கட்டத்தில் முதன்முறையாக அதனைக் கண்டபோது பலவிதமான கதைகள் எங்களை ஈர்த்தன. அவற்றிலொன்று சமயத்தில் அந்தத் துள்கைகள் வரியாக ஐந்து குண்டுகளைச் சூடலாமென்பதுதான். சிங்களப் போலிசாரைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களை நான் 'சப்மெஷின் கண்களூடன் கண்டதில்லை. வழக்கம்போல் நீண்ட 'ரபிள்' தான் அவர்களுக்கு ஆயுதம். இது அன்று. ஆனால் இன்றோ. ஓரே மண். ஆனால் எத்தனைவிதமான நிகழ்வுகள். எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாக அமையிலாழ்ந்து கிடக்கும் என் பிரியமான வன்னிமண்.

வன்னிமண, இந்த மண்ணில் கழிந்துவிட்ட என பாலய காலத்து நினைவுகள் எல்லாமே நெஞ்சின் ஆழத்தில் பசுமையாகப் பதிந்து கிடக்கின்றன. இந்த மண்ணில் கழிந்து விட்ட காலத்தின் ஓவ்வொரு கணமும் தளிவான விம்பமாக நெஞ்சில் விரிகின்றது. காட்கள், குளங்கள், வயல்கள் திரும்பிய பக்கமல்லாம் இயற்கையின் தாலாட்டும். இந்த மண்ணின் மலே நிறகும் போது புனிதமானதொரு உணர்வினை, கட்டவே இனிமை கலந்ததொரு உணர்வினை நாண்டவைத்து வழக்கம். இம்மண்ணின் நினைவுகளும் எனக்கு அதனைத் தான் ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. குளங்களின்றதும் தான் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. இந்த மண் குளங்கள் மலிந்த மண். மலிகைக் குழியை குளங்கள். எங்கள் வீட்டிற்கு கண்மையில் கட்ட நிறைய குளங்கள் காணப்பட்டன. பட்டாணிச்சுப் பூளியங்குளம், வடேப்பங்குளம், நெழுக்குளம், நாவறக்குளம், பண்டாரிக்குளம், வரைவபூளியங்குளம், வவுனியாக்குளம், இறம்பகைக்குளம், பயேடிச்சான் கழாங்குளம் இப்படிக்கூறிக் கொண்டு போகலாம். இம்மண்ணின் ஊர்ப்பெயர்கள் கட்ட மாங்குளம், பூளியங்குளம், பாவறக்குளமென்று முடிவுகை காணலாம்.

நாவறக்குளம் பல்வறே நினைவைகளைத் தோற்றுவித்து விட்டது. இந்தக் குளத்திற்கு அண்மையில் செல்லும் புகையிரத பாதை எங்கள் வாழ்வில் முக்கியமானதொரு விடயத்தைப் பிடித்து விட்டிருந்தது. ஒருபுறம் காடும். மற்றுபுறம் பெரியதொரு நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கிய விவசாயக் காலநடைபண்ணை. இவற்றிற்கிடையில் அமையக்கூடிய கிடக்கும் புகையிரத பாதை. தண்டவாளங்களில் காதுகளை வைத்து தொலைவிலயோவது புகைவண்டி வருகின்றதாவென்று ஆராய்வது எங்களது விளையாட்டுக்களிலொன்று. இன்னுமொரு விளையாட்டு சோடாமுடியை புகையிரதம் வரும் போது வைத்துவிட்டு வடிகைகை பார்ப்பது. இவ்விதம் விரிவடைந்திருக்கும் சோடாமுடியின் நடுவில் துளக்களிடும், நிலக்கோர்த்து இருக்கலாலும் நிலின் இராமுனைகளையும் பற்றியிழுத்து. நடுவில் சூழலும் சோடாமுடியை பார்த்து வியந்து நிற்பது. இதுவும் எங்களது பொழுது போக்குகளிலொன்றுதான். ஓவ்வொரு முறை புகைவண்டி அப்பகுதியைக் கடக்கும் போதும் அதுவரை மரங்களில் மௌனமாக இலகைகைச் சப்பிக்கொண்டு, அல்லது பனை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் குரங்குகளில்லாம் சத்தம் போட்டபபி கொப்புகளில் துள்ளித் திரிவதை பாரக்கவும் வடிகையைக்கத் தானிருக்கும். இந்தப் புகையிரத பாதை இன்னுமொரு விடயத்திற்கும் பிரசித்தம். எனக்குத் தெரிந்து குற்றைத் தது மீன்று பரோவது இப்பகுதியில் புகைவண்டி முன் விழும் தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் மதுலாவதாகத் தற்கொலை செய்து கொண்டவரின் பெயர் ராமன். இந்திய சமீகத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரை நான் ஒருமுறைதான் பார்த்திருக்கின்றேன். அப்பொழுது நாங்கள் வவுனியா சென்றிருந்தபுதிது. எங்கள் வீட்டிற்கு காடும் மண்டிக் கிடந்தது. ஒருமுறை ஏதோ குழப்பி செய்து விட்டு, பிரம்புடன் வந்துகொண்டிருந்த அப்பாவிடமிருந்து தப்புவதற்காக அருகில் மண்டிக் கிடந்த காட்டுப்பகுதிக் குள் ஓடிவிட்டனே

6.

'தவளகைக் குஞ்சுகள் என்ன விநோதம் ஆடிப்பாடியோடி ஆடும் விநோதம்'.. சமுண்தாஸ பாஸின் மழலகைக் குரல் இன்னமும் காதுகளில் ஒலிக்கின்றது. தவளகைக் குஞ்சுகளில் விநோதத்தகைக் கண்ட சமுண்தாஸ பாஸிற்கு என்ன தான் நடந்தது? சமுண்தாஸ பாஸுடன் எனக்கிருந்த அனுபவங்களை எடைபோட்டுச் சீர்துக்கிப் பாரக்க மனம் முயலத் தொடங்கியது. குறிப்பாக அந்தச் சம்பவம். என்னால் மறக்கவே முடியாத சம்பவம். இன்று நான் உயிரோடிருக்கின்றேனென்றால் அதற்குக் காரணம் சமுண்தாஸ பாஸ். அந்த சமுண்தாஸ பாஸ் இன்றில்லை.

பட்டாணிச்சுப் புளியங்குளம். வித்தியாசமான பெயர். மன்னார் ரோட்டில், குருமண்காட்டுச் சந்தியில், முஸ்லிம் சூடலகை குமுன்பாகவள்ள குளம், நான்முதன்முறையாக நீந்தப் பழகியது இந்தக் குளத்தில்தான். நாங்கள் முதன்முதல் வன்னிமண்ணில் காலடியெடுத்து வதை தபோது இந்தக் குளம் முட்டிமோதிக் கொண்டிருந்தது. முட்டிமோதும் சமயங்களில் வடிவற்ற காக குளக்கட்டின் ஓர்புறத்தில் காட்டை வட்டி, குளத்து நீர் மட்டத்துடன் சேர்த்து சிறியதொரு அண்கைட்டி வதை திருந்தார்கள். தாமரைகள் படர்ந்து குளம் அழகுபெற்றுக்கிடந்தது. குளத்தின் மறுபுறம் வயல் வெளியும் விரிந்து கிடந்தன. வயல் வெளிகளை ஊடறுத்துப் பார்த்தால் எல்லகை காவலனின் மாளிகை பார்வையில் தட்டப்பட்டும். குளமும் வயல் வெளியும் சந்திக் குமிடத்தில் தாமரைக் கொடிகள் படர்ந்திருந்தன. கொக்குக்கள் எந்நேரமும் தவமியற்றிக் கொண்டிருந்தன. குளக்கட்டும் மரங்களின் அரவண்பைப்பில் மயங்கிக் கிடந்தது. மீன்கொத்திகள் மரங்களில் அடிக் கடி கொத்திய மீன்களுடன் காணப்பட்டன.

என்னையும் அக்காவையும் 'கட்டிலிருத்தி விட்டு அப்பா குளத்தில் மழ்க்கியழுவார். அப்பா அடிக் கடி நீரினுள் காணாமல் போகும் போதெல்லாம் நஞ்சு பதகை கும். வியக்கும். நல்ல காலம் நான் அழுவேயில்லை. அழுகிறுந்தால் என் வாழ்க்கையே மாறிவிட்டிருக்கலாம். அம்மையும் அப்பனும் காட்சி தந்திருக்கலாம். ஞானப்பால் சுவதை திருக்கலாம். இன்னும்பொரு தவோரச் செல்வர் தமிழிற்கு அழகு சேர்த்திருக்கலாம். எதுவாமே நடக்கவில்லை. நானும் அழவில்லை அதற்குப் பதிலாக வறேனொன்று செய்தேன். ஒருமுறை இப்பித்தான் காணாமல் போகும் அப்பாவைக் கண்டு பிடித்தாலென்ன என்றொரு எண்ணம் எழுந்தது. விளவை நான் காணாமல் போனேன். அக்காதான் முதலில் காணாமல் போன என்னைக் காணவில்லை என்பதகைக் கண்டு பிடிச்சா. மச்சு முட்டக் குடித்திருந்தவனை அப்பா ஒரு மாதிரிக் கண்டுபிடித்துக் கரசேர்த்தார். நானின்று உயிரோடிரும்புதற்கு முதற் காரணம் அப்பா, ஏற்கனவே நானிவ் வுலகிலிருப்பதற்கே அவர்தான் காரணமாயிருந்தார். அதனுடன் ஒப்பிடும் பொழுது இதன் முக்கியத்துவம் குறைந்து போய் விடுகின்றது. இதனையே எம் குடும்பத்தகை சேராத ஒருவர் செய்தால் அதற்கு முக்கியத்துவம் வந்துவிடுகின்றது. அதனைத் தான் சும்ணதாஸ் பாஸ் செய்தார். அது நடந்தபோது எனக்குப் பதினொருவயது. நீந்துவதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தேன். ஓவ்வொரு முறையும் மிக் காலும் வாயாலும் நீர் உள்ளே போய் விடும். இதற்கிடையில் தண்ணிரென்றால் எனக்கு ஒரு பயம் கிட்ட இருந்தது. அதற்குக் காரணம் எம் பாடசாலை நண்பனொருவன், எனக்குத் தலையில் மின்று சூழிகள். நண்பன் சொன்னான். 'மின்று சூழிக் காரர்கள் தண்ணிரென்றால் கவனமாயிருக்க வேண்டும் நான் சிறிது எச்சரிக்கை. ஆனால் அதையும் மீறி நீந்துவதற்கு மனம் பரோர் வத்துடன் முயன்று கொண்டிருந்தது.

வழக்கம் போல் ஒரு மதியம். சூரியன் உச்சியில் சூட்டெரிந்துக் கொண்டிருந்தான். நீர்கொழும்பு ஆறுமுகத்தின் குடும்பம், சும்ணதாஸ் பாஸ், ரஞ்சிற் இவர்களனுடன் நானும் தம்பியும் குளத்திற்குப் புறப்பட்டோம். குளத்தில் அன்று அவ்வளவு சனநடமாட்டமில்லை. கொக்குகளும் நீர்க்காகங்களும் நிறைந்திருந்தன. குமார், பாபு இருவரும் நன்றாக நீந்துவார்கள். ரஞ்சிற்றுடன் சேர்ந்து மரக்குற்றியபை பிடித்துக் கொண்டு நீந்தியபடியிருந்தார்கள். நானும் குந்தவியும், தம்பியும் நஞ்சுளவு தண்ணில் நின்றன்கொண்டு ஒருவறிற் கொருவர் முகத்தில் தண்ணி அடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். இதில் குந்தவி சரியான கட்டிக் காரி. அவளுடன் போட்டி போட முடியாது. நீர்கொழும்பு ஆறுமுகம் தன்பாட்டில் பாடியபடி கரையில்

துணி துவதை துக் கொண்டு இருந்தார். அது ஒரு பழைய திரைப்படப் பாட்டு கடைபதற்கு இனிமையான நாட்டுப் பாட்டு. பாகப் பிரிவினையில் சிவாஜி சரோஜாதேவியைப் பார்த்துப் பாடும்பாடல்கள் பாட்டு.

"தாமயைம் பி முடித்து
தடம் பார்த்து நடநதது
வாழையிலை போல வந்த கண்ணம்மா"

ஓவ்வொரு நாளும் வேலை முடிந்து நிறைதண்ணியில் வரும் நீ ர்கொழும்பு ஆறுமுகத்தின் பழைய படப் பாடல்களை வானொலிப் பெட்டிகளில் லாத அப்பகாதி மக்களிற்கு ஒரு வரப் பிரசாதமென்றுதான் கிறுவணேடும். சும்ணதாஸ் பாஸ் கரையில் உடம்பிறகுச் சவர்க்காரம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். இந்தச் சமயத்தில் கரைய்பக்கம் குற்றியுடன் நீ ந்தி வந்த ரஞ்சிற் மீ ண்டும் நடுப்பக்கம் திரும்பத் தொடங்கினான். எனக்கொரு யோசனை...எத்தனை நாள் தான் கரையிலயே கிடந்து பழகுவது. மரக் குற்றியைப் பிடித்து நீ ந்திப் பழகினாலென்ற ரஞ்சிற் சம்மதித்தான். குற்றியை மட்டும் இறுகப் பற்றிக் கொள்ள, எக்காரணம் கொண்டும் கைப்பிடியை மட்டும் தளரவிட்டிடாதேயென்றான். சரியென்றேன். குற்றியைப் பற்றியடி நீ ந்தத் தொடங்கினேன். குற்றியின் முன்பக்கத்தில் ரஞ்சிற் பின்பக்கத்தில் நான்.

மரக் குற்றியைப் பிடித்து நீ ந்துவதிலறேபட்ட உள்ளக் கிளர்ச்சியில் கரையை விட்டு நீ ண்ட திரம் வந்ததே திரியவில்லை. குற்றிவரத் தண்ணிர். மலே நீ லவான். பார்ப்பதற்கு அழகாயிருந்தது. என்னையே மெய்மறந்து போனதில் என் பிடியைச் சிறிது நகிழவிட்டேன். அவ்வளவுதான். குற்றி என் பிடியைவிட்டு முற்றாகவே விடுபட்டும் போனது. தண்ணிரைக் குள்களை அடித்துக் கொண்டு தத்தளிக்கத் தொடங்கினேன். மச்சு முட்டியது. நீ ரை நன்கு கடித்தேன். ஒரு முறை உள்ளே போய் மீ ண்டப்போது ரஞ்சிற் பதைப்பைப் புடன் என்னை நோக்கி வருவது திரிந்தது. அந்தக் கணத்தில் தத்தளிப்பதில் தான் முழுக்கவனம். வேறெந்த யோசனையுமே ஏற்படவில்லை. ஏற்படவும் முடியாது. இரண்டாவது முறை மலே வேந்தப்போது ரஞ்சிற் வந்து என் தளர்களையைப் பற்றிப் பிடித்தான். அங்குதான் அவன் பிழை விட்டான். நீ ரில் தத்தளிப்பவனைத் தலையில் பிடித்துத் தான் காப்பாற்ற முயலவேண்டும். தத்தளித்துக் கொண்டிருப்பவன் எது தட்டப்படாலும் அதனைப் பற்றியிருக்கப் பிடித்து விடுவான். அதுதான் இயல்பு. அதனைத் தான் நானும் செய்தேன். ரஞ்சிற் றின் கழுத்தைச் சூற்றிக் கைகளால் அவனை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டேன். பாவம் ரஞ்சிற்; என்னைக் காப்பாற்ற வந்தவன் என்னுடன் சேர்ந்து மிழ்கத்தொடங்கினான். என்னுடன் சேர்ந்து என்னைக் காப்பாற்ற, தன்னைக் காப்பாற்ற தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தவனை விட்டு மரக் குற்றியும் திரிந்திருக்கச் சின்றுவிட்டது. இருவருமே மிழ்கத் தொடங்கினோம்.

இதற்கிடையில் நாங்கள் தத்தளிப்பதைக் குந்தவி கண்டுவிட்டாள். கரையில் சவர்க்காரம் போட்டுக் கொண்டிருந்த சும்ணதாஸ் பாஸிற்கு விசயத்தகைக் கிறினாள். கரையில் வேறு பெரிய மனிதர்கள் சிலருமிருந்தார்கள். எல்லோரும் யோசித்தார்கள் ஆனால் சும்ணதாஸ் பாஸோ யோசிக்கவில்லை. இதுதான் சும்ணதாஸ் பாஸின் முக்கியமான குணங்களிலொன்று. ஆபத்துக்களைத் துணிச் சலுடன் எதிர்கொள்வது. தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த எங்களருகில் வந்தவர இருவர் கழுத்துகளையும் தனது கைகளால் இறுக்கிப் பிடித்து எங்களை அசையவிடாதபடி நீ ந்திக் கொண்டு வந்து கரையேறத் தார். அண்மையில் கிட்ட எங்கோவொரு நாட்டில் குளமொன்றில் தவறிவிழுந்த குழந்தையைக்

காப்பாற்ற முடியாமல் நடுபுறம் வரையில் கரையில் நின்று வடிக்கை பார்த்தார்கள் என்று பத்திரிகையொன்று செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. ஏன் அன்று கட்ட சூமண்தாஸ் பாஸ்தைத் தவிர வேறு சிலரும் கரையில் நிற்கத்தான் செய்தார்கள். வடிக்கை பார்த்ததான் செய்தார்கள். ஆனால், சூமண்தாஸ் பாஸ் மட்டும் தான் ஒன்றைப் பற்றியும் யோசிக்காமல் எங்களையே காப்பாற்ற முயன்றவர். ஒருவரையே காப்பாற்றவே தயங்குவார்கள். அதிலும் தத்தளிக்கும் இருவரையே காப்பாற்றுவதென்றால் சூமண்தாஸ் பாஸ், உனக்கு நடு சூத்தூணிவா மிகவும் அதிகம் தான். இன்று உன்னால் உயிர்த்தொடக்கப்பட்ட நான் இருக்கிறேன். ஆனால் நீ ... பாஸ்தைக்கு என்ன நடந்தது? சூமண்தாஸ் பாஸ் சூட்டாகக் கொல்லப்பட்டார். காரணம் உளவாளி, தமிழர்களின் கதிர்க்கொண்ட சிங்கள இராணுவத்தினர் ஒத்தூழ்ந்தார். அவர் குடும்பத்திற்கென்ன நடந்தது? மனவி பிள்ளைகள் எல்லோரும் சூட்டாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? சூமண்தாஸ் பாஸ்தை சேர்ந்து அவர்களும் உளவாக்கறினார்கள்? சிங்கள இராணுவத்திற்குத் தமிழர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தார்களா? சந்தேகத்தின் வித்து இங்கு தான் மூலவிடாகின்றது. விசாரணை நடக்கவில்லை, சாட்சிகள் வரவழகைக் கட்டவில்லை, முழுக்குடும்பத்திற்கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டதனால் தான் இன்று எம்மக்களின் போராட்டமே வெடித்துக் கிளம்பியுள்ளது. அதில் நீ தியிருக்கின்றது. நியாயமில்லாதது. அந்தப் போராட்டத்தையொட்டி தகுந்த கட்டாது. கொச்சைபட்டது தகுந்த கட்டாது. அப்பாவித்தனத்தின் உயிர்த்தொடு உத்தரவாதம் தவிர. அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி, அவர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டவண்ணமும். அரசுடன் சேர்ந்தியங்குகின்றார்கள் என்பதற்காக, தமிழ் இளைஞர்களின் குடும்பங்களையே ஒட்டுமொத்தமாகப் போட்டாகக் கொண்டுவிட முடிகிறதா? ஒரு குடும்பத்து உறுப்பினர்களிடையே பல வேறுபட்ட கருத்துகள் அவர்கள் இருக்கும் போது.

சூமண்தாஸ் பாஸ்தை நான் கட்சியாகச் சந்தித்தது வன்னிமண்ணை விட்டு யாழ் மண்ணிற்குப் பழையபடி திரும்பியபோதுதான். அதன் பிறகு அவரை நான் சந்திக்க வேண்டியது. பல வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. நான் அறிந்த சூமண்தாஸ் பாஸ் அதன் பிறகு மூன்றாகவே மாறிவிட்டிருக்கலாம். உண்மையிலேயே இராணுவத்தின் உளவாளியாக செயலாற்றியிருக்கலாம். சமீபம் யாரைத் தான் விட்டது. அல்லது இன்ன உணர்வைப் பயன்படுத்தி மக்களைத் தடுப்புவதற்கு அந்தக் குடும்பத்தையே பலியாகக் கியிருக்கலாம். ஏனைய சிங்களவர்களை அப்பகுதிக்கு வரக்கூடாதென்று எச்சரிப்பதற்காக அச்செயல் புரியப்பட்டிருக்கலாம். உளவாளியென்று உன்னோடு சேர்ந்து முழுக்குடும்பத்தையும் கட்டிவிட்டு கலைசமீபம் அனுப்பிவிட்டார்கள். நியாயப்பட்டதுவதற்கு ஆட்களில்லை. எதையுமே நியாயப்பட்டது அடக்கடக்காக அள்ளி வீசக் காரணங்களில்லை. சொந்தச் சகோதரர்களையே திரெவில் எரித்துப் போட்டிவிட்டு அதற்குமொரு நியாயம் கற்பித்த பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களல்லவா நாங்கள். வழக்கம்போல் இதற்கும் காரணங்களை அள்ளி வீசுவோம்.

'பாஸ் இராணுவத்திற்கு உளவாக்கொன்னான்' 'பாஸ்தை மனசுக்கும் இராணுவத்திற்கும் அப்படியிப்படி ஏதோ தொடர்பாம். விட்டு வகைக்கூடாது' 'அவங்கட பிள்ளைகளும் சேர்ந்துதானாம்.' 'போராட்டப் பாதையில் இதையெல்லாம் விட்டு வகைக்கூடாது'.... ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த நீ. என்னவிட அம்மண்ணுடன் உனக்குத் தான் அதிக சொந்தம், நாங்கள் மூதன் மூறையாக வந்தபோதே அந்தப் பகுதி காடும்மண்பிப்போய்க் கிடந்தது. ஆனால் நீ வந்தபோதே நான் பிறந்திருக்கவேண்டியது. அந்தப் பகுதி எந்த நிலையில் இருந்திருக்கும். இளைஞனான நீ கனவுகளுடன் கற்பனைகளுடன் பாதுமண்ணில் வாழக்கையைத் தொடங்கியிருப்பாய், திட்டங்கள் பல போட்டிருப்பாய்.

எல்லாம் அழிக்கப்பட்டதுவிட்டன. உன்கற்பனைகள் மட்டுமல்ல. இன்று என்கற்பனைகள் கட்டத்தான். என்கனவுகள், கற்பனைகள். வாழ்க்கைத் திட்டங்கள் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் எனக்கோ அன்னியநாடொன்றில் அகதிவாசம், உனக்கோ இவ்வூலகிலிருந்தே அன்னிய வாசம், "போராட்டம்", "இராணுவத்தீர்வு" என்று பெயரில் இன்னும் எத்தனை அப்பாவி உயிர்கள் பலியாகப் போகின்றனவோ? போரில் நேரடியாக ஈடுபட்டவர்களின் அழிவடைவு, இதுவரை அழிந்துபோன, பாதிக்கப்பட்ட அப்பாவி உயிர்களின் எண்ணிக்கைதான் மிகமிக அதிகம். உலகம் முழுவதிலும் நிலைமை இதுதான். இதன் முடிவு தானென்ன.

சுமண்தாஸ் பாஸ் உன்னையும், உன்குடும்பத்தையும் "உளவாளியென்று பரலோகம் அனுப்பி வைத்தவர்களிற்கு உன்னையும் திரியாது. உனக்கும் அந்த மண்ணிற்கு மிடையிலிருக்கும் பந்தமும் புரியாது. அவர்கள், நீ அந்த மண்ணில் காலடிவைத்து ஆண்டுகள் பல கழிந்து இவ்வூலகில் அவதரித்திருக்கலாம். திரிந்திருக்க நியாயமில்லைதான். ஆனால் எனக்கு. காடும்டேயுகளென்று குளங்களென்று உன்னுடன் அலைந்து திரிந்த எனக்கு உன்னைத் திரியும், உன் நடுஞ்சையும் நல்லாய் புரியும். நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். நீ உளவாளியாகியிருக்க முடியாது. உன் உயிரைக் காப்பாற்றும் போது நான் தமிழன் நீ சிங்களவனென்று நீ நினதைத் திருக்கவில்லை. மனிதனென்று தான் எண்ணினாய். அந்த மனிதாபிமானத்தை எனக்கு விளங்கும். என எதிர்பார்ப்பையும் மீறி உண்மையிலேயே காலம் உன் நடுஞ்சிலும் இனஉணர்வுகளை விதைத்து விட்டிருந்தால். அதற்கும் கட்ட உனக்கும் உன்குடும்பத்தவர்க்கும் கிடைத்த தண்டனை கொடியதுதான். மிகவும் கொடியதுதான்.

"தவளகைக்குஞ்சுகள் என்ன விநோதம்
ஆடிப்பாடியோடி ஆடும் விநோதம்"

சுமண்தாஸ் பாஸ் குமிண்சிரிப்புடன் மழலைத் தமிழில் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றார். வீசும் காற்றில் இறுக்கமான அந்தக் குடும்பிகட்ட இலசோக ஆட்கின்றது. அவரசைச் சுற்றி நாங்களும் அந்தப் பாடலைப் பாடியபடி ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். வாழ்க்கையில் எவ்வளவு அர்த்தம் பொதிந்து கிடக்கின்றது. தவளகைக்குஞ்சில் திரியும் விநோதமாகத் தான் வாழ்வையிருக்கின்றது. தவளகை "குஞ்சினோடு வாழ்க்கையை விநோதமாகப் பார்த்தாய் நீ, ஆனால் உன் முடிவிலே இவ்விதம் விநோதமாக முடியுமென்று யார்கண்டது? சுமண்தாஸ் பாஸ் நீ எங்கேயிருக்கின்றாய்? விரிந்து கிடக்கின்றது பிரபஞ்சம், புதிர் நிறைந்து முடிவற்ற தொடராக விரிந்து கிடக்கின்றது தொலைவில் இதன் ஆழங்களிலெங்கோ இருந்தபடி நீ இன்னமும் "தவளகைக்குஞ்சுகள் என்ன விநோதம் பாடிக் கொண்டிருக்கலாம். அதே மழலைக் குரலில் அதே குமிண்சிரிப்பில். உன்னைச் சுற்றி உன்னைக் கொண்டுவரக்களே ஆடிப்பாடிக் கொண்டிருக்கலாம். யார்கண்டது? உண்மையை அறிந்தவர் யாரே? நனவிடையையே ந்துவிட்டு நனவிற்கு வருகின்றனே. கண்கள் பனித்துப்போய்க் கிடக்கின்றன. மனம் பாறையாகிக் கிடக்கின்றது. "பியர்சனை நோக்கி 'எயர் கனடா வொன்று விரவைதை அந்த சிவந்த மப்பிள் இலை காட்டி நிற்கின்றது. யதார்த்தம் உறகைக்கின்றது.

ngiri2704@rogers.com